

متن پرسش

سلام استاد بزرگوار، من و همسر هر دو آمادگی بچه رو نداریم و من نگرانم. در شرایطی که : وضع مادیمون خوب نیست و با حداقل ها زندگی می کنیم و از طرفی خودم هم هنوز بچه ام و طاقت بچه داری ندارم و هم چنین هنوز به ثبات نرسیدم و یکی دو سال نیاز دارم تا در خلوتی که برایم فراهم شده با سلوک از اوهام و از شیطان رها شوم و به آرامش برسم ، و نیز به حدی نرسیدم که فرزندی تربیت کنم و اگر بچه دار بشم ، دلم برای فرزندم می سوزد که مادر غیر سالکی چون من دارد و حتما فرزندم هم غیر سالک می شود ، و نهایتا در حاشیه، در شرایطی که تو فامیلیمون بچه دار شدن من زشته چون ابتدای راه هستیم، اگر تو این شرایط خداوند به ما بچه ای بدهد ، باید قضیه رو چطور نگاه کرد؟ آیا واقعا حکمت خداوند و مصلحت ما بچه دار شدن بوده ؟ یا نتیجه ی سهل انگاری خودمان بوده ؟ مسائل مادی و معنوی چی ؟ با استرس بچه دار شدن ، چطور می شه مواجه شد ؟ آیا واقعا خدا به مصلحت خودش به آدم ها بچه میدهد یا خود افراد مقصرن؟ با تشکر.

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: (امیرالمؤمنین(علیه السلام) می فرمایند «عَرَفْتُ اللَّهَ سُبْحَانَهُ بِفَسْخِ الْعَزَائِمِ وَ حَلِّ الْعُقُودِ وَ نَقْضِ الْهَمَمِ» یعنی حضور خدا در همه ی صحنه ها را از آن طریق احساس کردم که گره ها را می گشاید پس دلواپس نباشید؛ کار خداست و خودش هم مسائل را حل می کند.